

Çoğul Yalnızlıklar

— arif-odemis · 17 Eylül 2009

Acılar içinde bir çocuk
Yalnız şarkılar mırıldanıyor
Küçülüp bir karınca kadar
Yerin altına doğru
Kaybolmak istiyor
Başka bir köşede bir adam sarhoş
Şehir erir çoğul yalnızlıklardan

Genç bir kız penceresinde dalmış gitmiş
Beyaz boyalı tırnakları
Kemirirken onları
Beyaz gelinlik rüyası
Gelin ince beyaz yaz kumaşında suya düşüyor
Kağıttan...
Şehir erir çoğul yalnızlıklardan

Kafan dolu
Bir siyah çelengin içinde
Matemindesin
Karanlık bir geceden geçersin
Hep dertlisin
Uç hadi
Sen git biraz buralardan uzaklara
Dinlenirsin
Bir müzik eşğine, bir dost omzuna, bir tatil kenarına
Yoksa bu yalnızlıklardan erirsin